

ВПЛИВ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ НА ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ

Інтернет дає безліч можливостей, забезпечує швидкий доступ до необхідної інформації, а також дозволяє зв'язатися з людиною, як далеко б вона не знаходилася. Все це підтверджує зазначену дослідниками тенденцію історичного зростання ролі суб'єктивного фактора в еволюції суспільства мультимедіа, пошук корисної інформації, створення груп за інтересами та об'єднання людей в них, можливість публікувати свої записи, а, значить, ділитися з оточуючими останніми новинами. Також дуже актуальними стають питання про досягнення взаєморозуміння і солідарності між комунікуючими суб'єктами.

Facebook став зручним середовищем для поширення і організації спроб здійснення революційних ідей. У соціальних мережах люди спілкувалися з однодумцями і координували акції протесту. Ще одним прикладом використання інтернету та соціальних мереж в політичних цілях є створення в Україні в 2014 р так званих «інтернет-військ». Про створення таких «військ» заявив міністр інформації України Юрій Стець. Планується залучати в їх ряди відомих блогерів. На думку міністра, вони будуть допомагати поширювати в мережі Інтернет правдиву інформацію і спростовувати фальшиві вкидання, їх завдання – це поширення повідомлень, які розкривають позицію держави з ключових питань. Таким чином, соціальні мережі від засобу вільного і незалежного спілкування і висловлювання думок перейшли до інструменту пропаганди і впливу на думку широких мас користувачів, ведення «інформаційної війни». Спілкування в соціальних мережах характеризується свободою слова і свободою вираження своїх думок. Але чи обмежується ця свобода? У багатьох країнах уряди зайнялися проблемою ідентифікації користувачів. Такі заходи допоможуть відслідковувати користувачів, які розміщують матеріали, які порушують норми права і моралі: що містять образи, заклики до екстремізму, насильства. Наприклад, в КНР в 2012 р прийнятий закон, що вимагає від користувачів надавати свої паспортні дані для доступу в інтернет [1].

На думку влади країни, такі заходи допоможуть краще захистити особисті дані користувачів. Доступ до популярних сайтів, таких як Facebook, Twitter, YouTube, Flickr в Китаї офіційно заборонений. Реєстрація на китайському відеохостингу дозволена тільки під справжніми іменами, а для отримання можливості додавати на такі ресурси відеозаписи користувачам необхідно підтверджувати свою особистість, надавши адміністрації сайту копію паспорта. З того ж року реєстрація в місцевих сервісах мікроблогів (наприклад, Sina Weibo) дозволяється тільки після повідомлення місцевої влади. На цих ресурсах

час від часу вводяться додаткові обмеження: наприклад, заборона на пошук за певними словами. Подібні обмеження існують в Ірані. Там користувачі, що виходять в інтернет через комп'ютери в інтернет-кафе, зобов'язані спочатку показати посвідчення особи і заповнити спеціальну анкету, де необхідно вказати свою адресу і телефон. Іранська влада повідомляла, що планує створити власну національну модель інтернету і замінити нею Всесвітню Павутину, доступ до якої буде заблокований, за винятком сайтів, що увійшли до «білого списку» уряду [2].

Підводячи підсумки, можна сказати, що хоча інтернет і соціальні мережі можуть бути засобом поширення соціально небезпечної і такої, що приводить до незворотних наслідків, інформації, але вони також мають ряд позитивних сторін. Безліч різних людей активно взаємодіють в соціальних мережах, просувають наукове знання через цей новий ресурс, публікують політичну або соціально важливу інформацію. В Україні поки існує дуже мало соціальних мереж для вчених, в той час як на Заході їх набагато більше, а використовуються вони більш ефективно, ніж у нас.

Перспективним є використання соціальних мереж в системі освіти – цій найважливішій сфері, що формує групову свідомість і менталітет. Також викликає інтерес можливість застосування даних засобів при створенні об'єктивно нереальних, але суб'єктивно-реальних ситуацій. Соціальні мережі тісно пов'язані з індустрією реклами: як самі впливають на неї, так і відчувають її вплив. Вони породжують певні ризики, які необхідно мінімізувати, виступають одночасно породженням і стимулом розвитку нового, наукоємного виробництва, що йде на зміну індустріальному і аграрному в глобальному масштабі.

Показово, що користування інтернетом перетворюється на своєрідний ритуал сучасної людини, що теж вимагає вивчення (наприклад, в плані зіставлення з іншими ритуальними діями). Нарешті, важливо правильно прогнозувати наслідки розширення впливу соціальних мереж, інтернету на людство. У цьому може активно допомогти альтернативне моделювання минулого. Залишається відкритим і питання про те, якою мірою становлення «мережевого світу» несе прогрес людству. Соціальні мережі – це новий формат спілкування, який дозволяє швидко обмінюватися необхідною інформацією з абсолютно різними людьми, де б вони не знаходилися. І лише від людини залежить, як їх використовувати так, щоб вони працювали на благо, а не на шкоду суспільству.

Перелік використаних джерел:

1. Кочкіна Н. Тенденції розвитку рекламних комунікацій у глобальному інтерактивному просторі. Вісник КНУ імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка». 2014. № 162. С. 30–34

2. Гвоздик О. Соціальні мережі – вільний обмін думками чи маніпулювання свідомістю?. URL: <http://xpress.sumy.ua/article/society/5700> (дата звернення 22.03.2020р.)